

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.VII.37.506/2021/6.

A tanács tagjai: Dr. Zanathy János

a tanács elnöke

Dr. Magyarfalvi Katalin

előadó bíró

Dr. Farkas Katalin

bíró

A felperes: felperes1

(cím1)

A felperes képviselője: dr. Varga László ügyvéd

(cím2)

Az alperes: alperes1

(cím3)

Az alperes képviselője: ... jogtanácsos

A per tárgya: közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Győri Törvényszék 5.K.700.129/2020/13.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 5.K.700.129/2020/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

[1] Az alperes a felperes kérelmére – a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 96/B. §-a alapján – lefolytatott adategyeztetési eljárás eredményeként 2018. október 19-én kelt határozatával az 1975. szeptember 22. és 2017. december 31. közötti időszakra 40 év 162 nap nyugdíjjogosultság elbírálásához figyelembe vehető szolgálati idő, 33 év 47 nap nők kedvezményes öregségi nyugdíjra jogosító idő, ezen belül 31 év 160 nap kereső tevékenységgel járó biztosítási vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal szerzett szolgálati idő elismeréséről és a nyugdíjbiztosítási hatósági nyilvántartásba való bejegyzésről rendelkezett. Az indokolás szerint a határozat mellékletét képező kimutatásban a 2007. január 1. és 2008. június 17., valamint a 2008. augusztus 1. és 2012. február 12. közötti biztosítási jogviszonyként rögzített idők elismerésére a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások

fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 5. § (1) bekezdés i) pontja alkalmazásával, a ...1 által a járulékalapot képező jövedelemről kiadott igazolás alapján került sor, a felperes östermelőként eltöltött idejéből azt az időtartamot lehetett elismerni, amely időre az előírt járulékot megfizette és nyugdíjjárulék tartozás nem áll fenn.

[2] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú társadalombiztosítási szerv az elsőfokú határozatot megváltoztatta, megállapította, hogy a felperes a fenti időszakban 36 év 18 év szolgálati idővel, 28 év 268 nap nők kedvezményes öregségi nyugdíjra jogosító és 27 év 16 nap keresőtevékenységgel járó biztosítási vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal rendelkezik. A másodfokú szerv a beszámítani kért, 2002-2006. közötti azon időszakot, amikor a felperes megállapodás alapján fizetett járulékot, jogosító időként, a 2007. január 1. előtti mezőgazdasági östermelői tevékenység időszakát, továbbá a 2007. január 1-től 2008. június 17-ig, 2008. augusztus 1-től 2009. július 6-ig és 2010. február 13-tól 2012. február 12-ig terjedő, szintén mezőgazdasági östermelői tevékenységgel töltött időszakokat szolgálati időként nem ismerte el.

[3] A 2007. január 1. és 2012. február 12. közötti idők elismerésének mellőzéséről – a Tbj. 2008. január 1-től hatályos 5. § (1) bekezdés i) pontja, 30/A. § (1) bekezdése, 2012. január 1-től hatályos 30/A. § (1)-(2) bekezdése és a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 3. § 18. pontja felhívásával – a következő indokok alapján döntött. Mezőgazdasági östermelő az Szjtv. 3. § 18. alpontban meghatározott személy, aki ennek igazolására érvényes östermelői igazolvánnyal rendelkezik, az igazolvány a mezőgazdasági östermelői igazolvánnyal szóló 228/1996. (XII.26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.1.) szerint csak értékesítési betétlappal érvényes. Az adott évi biztosítási kötelezettség időtartama függ a betétlap érvényesítésének időpontjától is; ha a mezőgazdasági östermelő az adóévben március 20-ig az östermelői igazolvány mellékletét képező értékesítési betétlapot érvényesítette, a tárgyévre biztosítottá válik, ha március 20-át követően érvényesítette a betétlapját, úgy a tárgyévben ettől a naptól válhat a Tbj. 5. § (1) bekezdés i) pontja alapján biztosítottá. A másodfokú eljárás során megkeresett ...2 adatközlése szerint a felperes a 2007. január 1-től kezdődő időszakban csak 2012. november 20-án érvényesítette az östermelői igazolványát, az értékesítési betétlap érvényessége hiányában nem minősül biztosítottnak, ezért erre szolgálati időt sem szerzett.

A felperes keresete és az alperes védirata

[4] A felperes keresetében a társadalombiztosítási határozatok hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte arra hivatkozva, hogy a másodfokú társadalombiztosítási szerv jogszabálysértően döntött a 2002. január 1. és 2006. december 31-ig tartó első időszak nők kedvezményes öregségi nyugdíjára jogosító, illetve a 2007. január 1. és 2012. február 12-éig tartó második időszak szolgálati és jogosító időkénti beszámításának mellőzéséről.

[5] A felperes – a Tbj. 5. § (1) bekezdés i) pontja, 10. § (3) bekezdés a)-b) pontjai, az Szjtv. 2. § (1) bekezdése, 3. § 18. pontja, valamint a családi gazdaságok létrehozásáról, nyilvántartásba vételéről, működtetéséről, valamint kiemelt támogatásokról szóló 326/2001. (XII. 30.) Korm. rendelet (Kr.2.) 4. § (2) bekezdés f) pontja felhívásával – előadta, hogy 2002. május 20-tól 2019. február 25-ig regisztrált családi gazdálkodó volt. Nyilvántartásba vételéhez nem feltétlenül kellett érvényes östermelői igazolvánnyal rendelkezni; a bejegyzés feltételeinek az alapítás időpontjában kell fennállniuk. Az Szjtv. rendelkezéseit a

mezőgazdasági őstermelő fogalmának meghatározásakor nem lehet alkalmazni, nyugdíj igény elbírálásakor a nyugdíjjárulék fizetésre vonatkozó rendelkezések irányadók. A Tbj. 10. § (3) bekezdés a)-c) pontjaiban nem szerepel arra vonatkozó feltétel, hogy a mezőgazdasági őstermelőnek érvényesített igazolvánnyal kell rendelkeznie, amelyhez betétlap szükséges, a biztosítási kötelezettséget az igazolvány kiadásának és visszaadásának időpontja szabja meg. A felperes biztosítási kötelezettsége a családi gazdaság nyilvántartásba vételétől a törlésig állt fenn, amelynek alapján családi gazdálkodóként a biztosítás rá kiterjedt. A felperes 2007. januártól családi gazdálkodóként fizette meg a járulékokat, erre tekintettel a második időszakban a Tny. 37. § (2) bekezdése értelmében szolgálati időt szerzett. Téves az az alperesi álláspont, hogy betétlap hiányában az őstermelői jogviszony nem állt fenn, a betétlapot nem érvényesítő őstermelőket nem törlik a nyilvántartásból, biztosítási jogviszonyuk a Tbj. 10. § (3) bekezdés a) pontja alapján fennáll. A személyi jövedelemadó szempontjából jelentős szabályok a biztosítási jogviszony elbírálása során nem alkalmazhatók.

[6] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes költségekben való marasztalását kérte határozata ténybeli és jogi indokai fenntartásával. Előadta, hogy az őstermelőkre vonatkozó előírások arra való tekintet nélkül érvényesek a Tbj. 10. § (3) bekezdés a)-c) pontjaiban meghatározott személyi körre, hogy családi gazdaság tagjaként minősülnek mezőgazdasági őstermelőknek, vagy sem. A Tbj. szabályai alapján családi gazdaságban való részvétel „önállóan” biztosítási jogviszonyt nem keletkeztet, a felperes azon állítása, hogy 2007 után már családi gazdálkodóként fizette meg a járulékot, nem értelmezhető. A Tbj. 10. § (3) bekezdése a mezőgazdasági őstermelőre vonatkozik, az önálló őstermelő és a gazdálkodó család tagjaként dolgozó őstermelő esetében a biztosítási kötelezettség eleje és vége tér el. A ...3 által megküldött foglalkoztatói adatszolgáltatásban a felperes őstermelőként került feltüntetésre, ekként tett bevallást és fizetett járulékot is.

[7] Az alperes kiemelte, hogy a biztosítási jogviszony fennállásához az őstermelői jogviszonynak, mint mögöttes jogviszonynak érvényesnek kell lennie. Mezőgazdasági őstermelőnek az Szjtv. 3. § 18. pontja alapján őstermelői igazolvánnyal rendelkező személy minősülhet, a rendelkezés b) pontja szerint ilyen igazolványnak hitelesített, kormányrendelet által előírt adattartalommal kiadott, illetve érvényesített igazolvány minősül, a Kr.1. 6. § (1) bekezdése alapján pedig az igazolvány az adóévre kiadott értékesítési betétlappal érvényes. A felperes őstermelői igazolványának részét képező betétlap 2007. január 1. és 2012. november 20. között nem volt érvényesítve, ezért a felperes ezen időszak alatt nem tekinthető őstermelőnek, így biztosítási jogviszonya sem áll fenn. Ennek hiányában pedig a keresetben megjelölt második időtartam nem ismerhető el szolgálati időként.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[8] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította; a 2007. január 1. és 2012. február 12. között megjelölt időszakok szolgálati időbe való beszámítása iránti keresetről a Tbj. 5. § (1) bekezdés i) pontja, 10. § (3) bekezdése, 34. § (1) bekezdés b) pontja, az Szjtv. 3. § 18. pontja, valamint a Kr.2. 6. § (1)-(4) bekezdései alapján döntött.

[9] Az ítélet indokolása szerint a felek között nem volt vitás, hogy a második időszakban a felperes – férjével együtt – családi gazdaság tagja volt és erre az időszakra befizette az adót és a tb-járulékokat, mindezeket a ...3 igazolása is alátámasztotta. A felperes elismerte, hogy a peresített időszakra érvényes őstermelői betétlappal nem rendelkezett, előadása szerint azt később, 2012. novemberében egy ...3 ellenőrzést követően pótolta. Az

elsőfokú bíróság nem fogadta el a felperes azon érvelését, hogy érvényesített betétlapra családi gazdaság tagjaként nem volt szükség, e körben a bíróság az alperes ellenkérelmében foglalt, az ítélet alapjául vett érveire utalt a következő kiegészítéssel.

[10] A Tbj. 5. §-ában szereplő felsorolásban a családi gazdaság tagja nem szerepel. Az őstermelői jogviszony fennállásához a Kr.1. 6. § (1) bekezdése szerinti mezőgazdasági őstermelői igazolvány szerepel, és ezen igazolvány az adóévre kiállított értékesítési betétlappal együtt érvényes, amely betétlappal a felperes a peresített időszakban nem rendelkezett.

[11] A fentiekből, a Kúria Mfvk.IV.10.490/2004/4. és a Kfv.VII.37.334/2020/8. számú döntéseivel összhangban az következik, hogy a felperes 2007. január 1. és 2012. február 12. között nem rendelkezett őstermelői jogviszonnyal, az érvénytelen betétlapja miatt ugyanis nem volt érvényes őstermelői igazolványa, ezért ezt az időszakot a Tbj. 5. §-a értelmében nem lehetett biztosítási időként figyelembe venni.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben – a Tbj. 10. § (3) bekezdés a)-b) pontja, a Tny. 37. § (1) bekezdése, a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény (a továbbiakban: Tftv.) 3. § i) pontja, valamint a Kr.2. 4. § (2) bekezdés f) pontja és 5. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozva – az ítélet „megváltoztatásával” annak megállapítását kérte, hogy a 2007. január 1. és 2012. február 12. közötti időszakban szolgálati időt és jogosultsági időt szerzett; a felperes kérte az alperes költségeiben való marasztalását is.

[13] A felperes szerint a bíróság ítélete értelmében a családi gazdálkodói jogviszonya az őstermelői jogviszony – betétlap hiánya miatti – érvénytelenné válása miatt megszűnt, ami ellentmond a Tftv. 3. § i) pontjának, amelynek alapján a felperes családi gazdálkodóként folyamatosan szerepelt a mezőgazdasági igazgatási szerv nyilvántartásában. Az ítélet sérti a Kr.2. 4. § (2) bekezdés f) pontját is, amelynek alapján a családi gazdálkodó nyilvántartásba vételének feltétele nem az adott évre érvényes betétlap, hanem az őstermelői igazolvány megléte; ennek megfelelően került a felperes is a nyilvántartásba bejegyzésre. A felperest a Kr.2. 4. § (2) bekezdésében írt feltételek, érvényes őstermelői igazolvány hiányában az 5. § (1) bekezdése alapján hivatalból törölni kellett volna a nyilvántartásból, törlésre azonban nem került sor. A családi gazdálkodói minőség a törléssel szűnik meg, nem pedig az őstermelői igazolvány érvényességének megszűnésével. Mindezek miatt a felperes családi gazdálkodói jogviszonya és biztosítási kötelezettsége sem szűnt meg.

[14] Téves az az ítéleti értelmezés, hogy az őstermelői jogviszony a családi gazdálkodó jogviszonyt automatikusan megszünteti, a Kr. értelmében ehhez törlés szükséges. Az érvényesített betétlapot a mezőgazdasági igazgatási szervek sem kívánták meg, hiszen a felperest a nyilvántartásból nem törölték.

[15] A felperes hivatkozott arra is, hogy házastársának, aki a perbeli időszakban, vele azonosan, családi gazdálkodó volt, annak ellenére elismerték a 2007. január 1. és 2012. február 12. közötti időszakot szolgálati időként, hogy érvényes betétlappal ő sem rendelkezett.

[16] A bíróság a Kr.1. 5. § (1) bekezdésével ellentétesen állapította meg, hogy a felperes családi gazdálkodói jogviszonya őstermelői jogviszony hiányában nem volt érvényes és így a

felperes nem volt biztosított. Az ítélet sérti a Tbj. 10. § (3) bekezdés a)-b) pontját, mert a családi gazdaság tagjának biztosítási kötelezettsége a családi gazdaság nyilvántartásba vételének napjától a nyilvántartásból való törléséig áll fenn, a felperes pedig a második időszakban folyamatosan szerepelt a nyilvántartásban, adózott és fizette a járulékokat.

[17] A felperes kiemelte, hogy az őstermelő biztosítási kötelezettsége az őstermelői jogviszony keletkezésének és megszűnésének időpontjához kötődik, a biztosítási kötelezettség kezdete és vége az őstermelők és a családi gazdálkodók esetében eltérő. Az őstermelői jogviszony az őstermelői igazolvány és betétlap kiváltásával jön létre és megszűnik, ha az őstermelő nem rendelkezik betétlappal. Biztosítási kötelezettsége az őstermelői igazolványban feltüntetett időponttól az igazolvány visszaadásának napjáig áll fenn, a Tbj. 10. § (3) bekezdés a) pontja a biztosítási kötelezettséget nem köti betétlaphoz. Családi gazdálkodók esetében a jogviszony a családi gazdálkodók nyilvántartásba vételével keletkezik és a törléssel szűnik meg, a biztosítási kötelezettség a Tbj. 10. § (3) bekezdés b) alpontja értelmében a nyilvántartásba vétel napjától a törlés napjáig áll fenn. Családi gazdálkodói jogviszony esetében nyilvántartásba vételi feltétel az őstermelői igazolvány és a jogviszony a nyilvántartásból való törléssel szűnik meg. A családi gazdálkodói jogviszonyt az őstermelői igazolvány érvénytelenné válása nem szünteti meg, ehhez a jogszabály egy plusz feltételt is megkíván, nevezetesen, hogy az eljáró igazgatási szervnek törölnie kell a családi gazdálkodót. Amíg ez nem történik meg, a családi gazdálkodók biztosítási jogviszonya fennáll, a befizetett járulék után pedig megilletik az ellátások. A felperes, mint családi gazdálkodó biztosított volt, mert a családi gazdálkodók nyilvántartásából nem törölték, a nyugdíjjárulékot megfizette, ezért a vitatott időtartamra szolgálati időt szerzett, biztosítással járó jogviszonya a Tny. 37. § (1) bekezdése alapján szolgálati időnek számít.

[18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a felperes költségekben való marasztalását kérte arra hivatkozva, hogy a bíróság az anyagi és eljárási jogszabályok megsértése nélkül hozta meg döntését.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[19] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[20] A Kúria a jogerős ítéletet – a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján – a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[21] A Tny. felülvizsgálati kérelemben felhívott, „A szolgálati idő” cím alatti 37. § (1) bekezdése szerint a Tbj.-ben biztosítottak minősülő személy biztosítással járó jogviszonyának 1997. december 31. napját követő időtartama szolgálati időnek számít, ha erre az időszakra az előírt nyugdíjjárulékot a biztosítottól levonták, illetve a 38. § (2) bekezdésének a)-b) pontjában említett személyek esetében megfizették; az utóbbi rendelkezések az egyéni vállalkozókra és a társas vállalkozások tagjára tartalmazzak előírásokat.

[22] A mezőgazdasági őstermelő szolgálati idejéről a törvényhozó a Tny. 37. § (2) bekezdésében rendelkezett, mégpedig akként, hogy a Tbj. 5. § (1) bekezdés i) pontjában említett mezőgazdasági őstermelő biztosítási ideje szolgálati időnek számít, ha erre az időszakra nyugdíjjárulékot fizetett, illetőleg az előírt nyugdíjjárulékot megfizette.

[23] A fenti rendelkezések alapján az 1997. december 31-jét követő időszakok szolgálati időkénti elismerésének – főszabály szerint – feltételét képezi, hogy az igénylő biztosítottként, biztosítással járó jogviszony keretében nyugdíjjárulék fizetési kötelezettségét teljesítse.

[24] A mezőgazdasági őstermelő biztosítottnak 2007. január 1-től, amely időponttól a törvényhozó a kötelező társadalombiztosítás hatályát – az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2006. évi LXI. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) – az őstermelőkre is kiterjesztette, a Tbj. 5. § (1) bekezdés i) pontja alapján minősül.

[25] A biztosítás – a Tbj. eltérő rendelkezése hiányában – az alapul szolgáló jogviszony kezdetétől annak megszűnéséig áll fenn [Tbj. 7. § (1) bekezdés]. A mezőgazdasági őstermelő biztosítási kötelezettsége az őstermelői igazolványban feltüntetett időponttól az igazolvány visszaadása napjáig, gazdálkodó család tagja esetében a családi gazdaság nyilvántartásba vétele napjától a nyilvántartásból való törlés napjáig, a Tbj.-ben meghatározott biztosítást kizáró – jelen perben fel nem merült – egyéb körülmény megszűnését követő naptól áll fenn [Tbj. 10. § (3) bekezdés a)-c) pontok]; járulékfizetésre az őstermelő „Az ellátások fedezete” cím, „A mezőgazdasági őstermelő járulékfizetése” alcím alatti rendelkezések szerint köteles [Tbj. 30/A. §].

[26] A peradatok szerint a felperes a beszámítani kért, 2007. január 1. és 2012. február 12. közötti időszakokban a családi gazdálkodók nyilvántartásában – házastársával együtt – a megyei ...4 által családi gazdálkodóként, az adóhatóság nyilvántartásában családi gazdaság tagjaként volt nyilvántartva. A peresített időszakban a családi gazdaság nyilvántartásba vételének feltételét képezte, hogy a nyilvántartásba vételt kérő családi gazdálkodó rendelkezzen őstermelői vagy egyéni vállalkozói igazolvánnyal [Kr.2. 4. § (2) bekezdés f) pont], az őstermelői igazolvány érvényességét pedig a jogalkotó értékesítési betétlaphoz kötötte [Kr.1. 6. § (1) bekezdés].

[27] A fentiek alapján a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy rá, mint családi gazdaság tagjára nem vonatkozott az alperes által a Tbj. alkalmazásában mezőgazdasági őstermelőnek minősülő személyre (Tbj. 4. § w) pont) megkövetelt, az Szjtv. 3. § 18. alpont szerinti őstermelői igazolvány érvényességére vonatkozó feltétel. A felperes az eljárás során nem vitatta, hogy a Kr.1. 6. § (1) bekezdésében meghatározott, az őstermelői igazolvány érvényességéhez előírt értékesítési betétlappal nem rendelkezett (annak utóbb történt – adóhatósági ellenőrzést követő – pótlására nem állt rendelkezésre peradat).

[28] Nem helytálló a felperes azon álláspontja sem, hogy az Szjtv. rendelkezéseit a perbeli jogvita eldöntése során nem lehet alkalmazni és a családi gazdálkodók nyilvántartásából való törlése hiányában, függetlenül attól, hogy érvényes igazolvánnyal rendelkezett-e, jogosult a szolgálati idő elismerésére.

[29] Azt, hogy a Tbj. alkalmazásában kik tekinthetők mezőgazdasági őstermelőknek, a Tbj. 4. §-ába 2007. január 1-től beiktatott w) pont utaló szabálya definiálja: az Szjtv. 3. §-ának 18. alpontjában megjelölt személy. Az Szjtv. 3. § 18. alpontja a mezőgazdasági őstermelői tevékenység folytatása mellett az ennek igazolására szolgáló őstermelői igazolvánnyal való rendelkezést is előírja feltételként, amelyet a törvényhozó – szintén az utóbbi rendelkezésben – részletesen szabályozott, előírva annak egyes tartalmi kellékeit és érvényességét is. A jogalkotó ezen túl a Kr. 6. § (1) bekezdésében kifejezetten kimondta, hogy az igazolvány az adóévre kiadott érvényes értékesítési betétlappal érvényes. A jogalkotó kimondta azt is, hogy az értékesítési betétlapot a kiállítónak abban az esetben, ha a tárgyév március 20. előtt adja ki, az év első napjától, ha ezt követő időpontban, akkor a kiállítás napjától kell érvényesítenie; 2009. október 1-től a jogalkotó az értékesítési betétlap hatályosságát kötötte a fenti időpontokban történő kiadáshoz [Kr.1. 6. § (2) bekezdés].

[30] A Kúria utal arra is, hogy a Tbj. – perbeli jogvitában nem hivatkozott, a Mód tv. rendelkezéseivel beiktatott – 2007. január 1-től hatályos, a mezőgazdasági őstermelőkre vonatkozó új szabályai között az értékesítési betétlap hiányának jogkövetkezménye, a biztosítás szünetelési okaként, kifejezetten szabályozásra került [Tbj. 8. § d) pont]. A rendelkezést bevezető törvényjavaslat indokolása szerint az őstermelői igazolvány részét képező értékesítési betétlap hiányában a mezőgazdasági őstermelő nem minősül őstermelőnek, nem alkalmazhatja az őstermelőkre vonatkozó adózási szabályokat, és ameddig nem rendelkezik érvényes értékesítési betétlappal, addig a biztosítás is szünetel. A szünetelésre vonatkozó fenti szabályt a Tbj. ugyan csak 2008. december 31-ig tartalmazta, a Tbj. alkalmazásában mezőgazdasági őstermelőnek tekintendő személyek meghatározását szabályozó 4. § w) pont utaló szabálya alapján alkalmazandó Szjztv. 3. § 18. pontjában azonban a teljes peresített időszakban szerepel az őstermelői státusz fennállásához szükséges azon feltétel, hogy az ott előírt (az Szjztv. melléklete szerinti termékek előállítására irányuló tevékenység folytatásához szükséges), a rendelkezés b) pontja szóhasználatában „érvényesített” igazolvánnyal kell rendelkezni.

[31] A fentiek alapján nem ütközik a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályokba az az értelmezés, amely szerint a mezőgazdasági őstermelőként biztosítási jogviszonyban töltött időre vonatkozó feltétel az őstermelői igazolvány érvényesítése hiányában nem teljesült, ezért ez az idő szolgálati időnek és jogosító időnek sem minősülhet.

[32] A felperes a perben vitás kérdés eldöntése során irányadó fenti jogszabályi rendelkezésekkel ellentétes, téves jogértelmezés eredményeként hivatkozott arra, hogy az őstermelői igazolványa érvényességének nem volt jelentősége, a mezőgazdasági szerv nyilvántartásába bejegyzett családi gazdálkodóként, a Tftv. 3. § i) pontja és a Tbj. mezőgazdasági őstermelő biztosítási kötelezettségét előíró 10. § (3) bekezdés a)-b) pontja alapján szolgálati időt szerzett; az Szjztv. 3. § 18. pont alkalmazása a Tbj. 4. § w) pont utaló szabálya alapján szintén nem volt jogszabálysértő.

[33] A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan döntött a kereset elutasításáról, ezért a jogerős ítéletet – a Kp. 121. § (2) bekezdése alkalmazásával, az indokolás fenti módosításával és kiegészítésével, azzal a megjegyzéssel, hogy az ítéletben felhívott Kfv.VII.37.334/2020/8. számú határozat eltérő tényállására is tekintettel, a jelen ügyre nem volt vonatkoztatható – hatályában fenntartotta.

Záró rész

[34] A felperes az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült, a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított költsége megfizetésére a Kp. 35. § útján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (1) bekezdése alapján köteles.

[35] A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján rendelkezett.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson [Kp. 115. § (2) bekezdés, 107. § (1) bekezdés] bírálta el.

[37] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Dr. Zanathy János s. k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s. k. bíró